Ćwiczenia7_Assembly-MT

Zad1

część 1

- a) njamnijeszą wartością w Phred jest 0, w Illumina 1,8+ zamiast "0" stosuje się "!".
- b) jakość jest równa I co przekłada się na liczbę 40
- c) 99,99%część 2
- a) Użyto Sanger/Illumina 1.9
- b) lepszą jakością charakteryzowała się sekwencja z pliku read_1. Jest to widocznie szczególnie na końcu obu sekwencji sekwencja z pliku read_2 ma wiele powtórzeń w jakości co mogło być powodem zmniejszonej jakości. Jest to znacząca różnica

Zad2

	BIOT	IOTE	OTEC	TECH	ECHN	CHNO	HNOL	NOLO	OLOG	LOGY
BIOT		*								
IOTE			*							
OTEC				*						
TECH					*					
ECHN						*				
CHNO							*			
HNOL								*		
NOLO									*	
OLOG LOGY										*
[310	21)	->[[OTE)->[DIEC)>[TECH	1) -7	ECH	N
100	59)		106)	- WC	710)	- (7	WOL) (CM.	VO)

Zasd3

Polecenie wykonałem za pomocą kodu w pythonie. W konsekwencji udało mi się uzyskać następujące rezultaty:

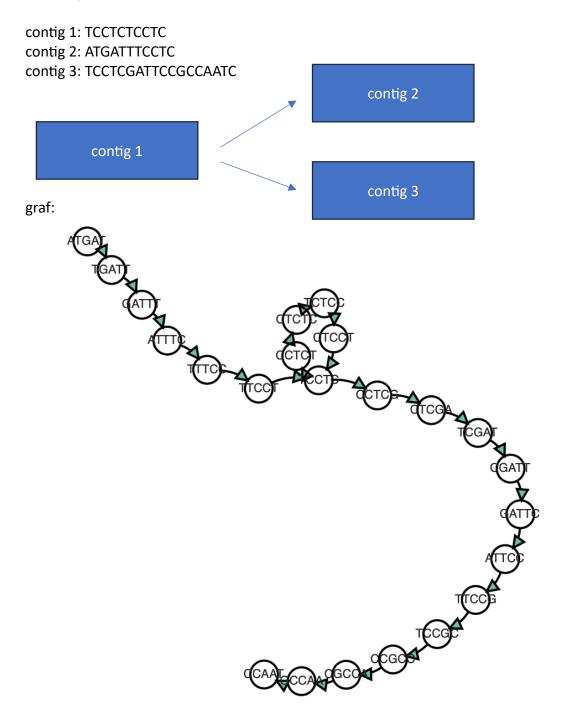
sekwencja = ATGATTTCCTCTCGATTCCGCCAATC

kmery:

'ATGATT': 1, 'TGATTT': 1, 'GATTTC': 1, 'ATTTCC': 1, 'TTTCCT': 1, 'TTCCTC': 1, 'TCCTCT': 1, 'CCTCTC': 1, 'CTCTCC': 1, 'TCCTCCT': 1, 'CTCCTC': 1, 'TCCTCG': 1, 'CCTCGA': 1, 'CTCGAT': 1, 'CGATTC': 1, 'GATTCC': 1, 'ATTCCG': 1, 'TTCCGC': 1, 'TCCGCC': 1, 'CCGCCA': 1, 'CGCCAA': 1, 'GCCAAT': 1, 'CCAATC': 1}

połączenia:

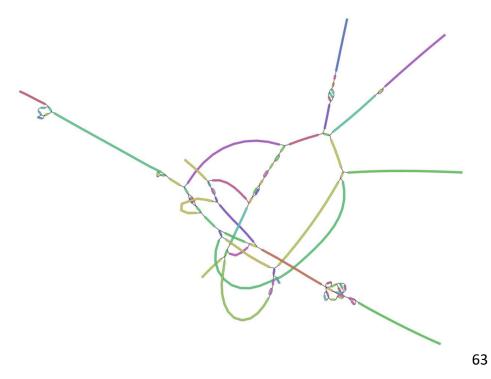
{('TTTCC', 'TTCCT'), ('ATTTC', 'TTTCC'), ('TTCCT', 'TCCTC'), ('GATTT', 'ATTTC'), ('TCCGC', 'CCGCC'), ('CTCCT', 'TCCTC'), ('CTCCT', 'TCTCC'), ('CTCGA', 'TCGAT'), ('ATTCC', 'TTCCG'), ('TGATT', 'GATTT'), ('TCGAT', 'CGATT'), ('TTCCG', 'TCCGC'), ('CCTCG', 'CTCGA'), ('CGCCA', 'GCCAA'), ('CCTCT', 'CTCTC'), ('CGATT', 'GATTC'), ('GATTC', 'ATTCC'), ('GCCAA', 'CCAAT'), ('TCCTC', 'CTCCT'), ('TCCTC', 'CCTCG'), ('ATGAT', 'TGATT'), ('TCCTC', 'CCTCT'), ('CCGCC', 'CGCCA')}

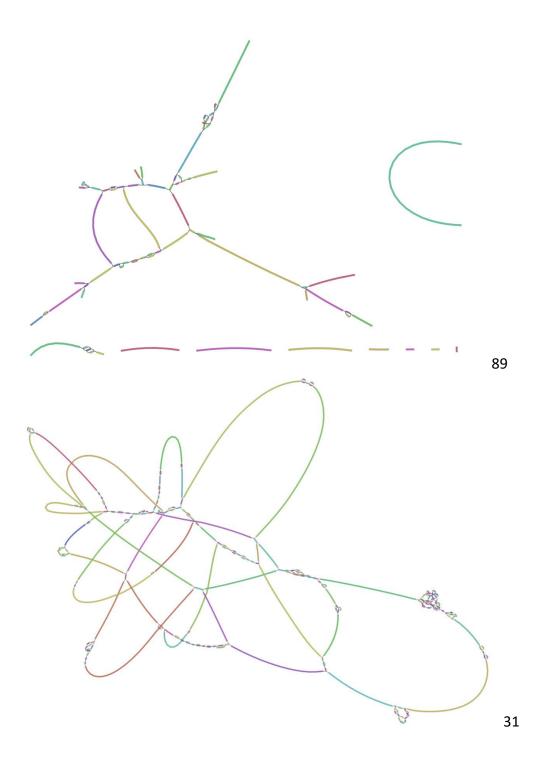

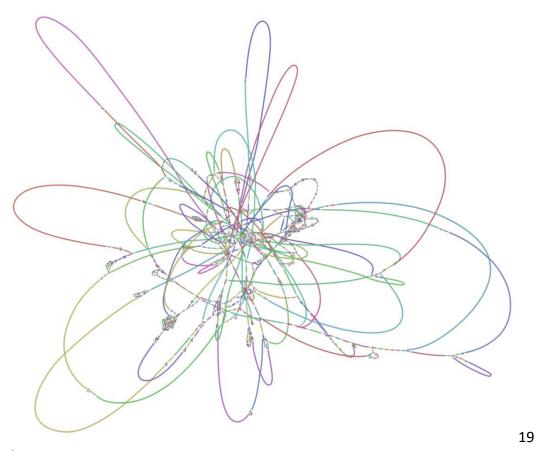
Z podanych wykresów nie można odczytać całego genomu, ponieważ sposób ułożenia kmerów może być dla odbiorcy mylący bez uwczesnego zapoznania z sekwencją.

Dodatkowo sposób przedstawienia sekwencji może być umyślnie skomplikowany w celu odnalezienia miejsc z najlepszym połączeniem tak jak w przypadku grafu de Bruina.

zad4. Przedstawione poniżej zdjęcia przedstawiają grafy wytworzone za pomocą narzędzia bandage

a)
Grafy różnią się ilością powstałych przyrównań na podstawie podobieństw sekwencji, ma to związek z parametrem k. Mniejsze k a co za tym idzie krótsze fragmenty łączą się znacznie częściej, ponieważ zwiększa się prawdopodobieństwo odnalezienia podobnych sekwencji.

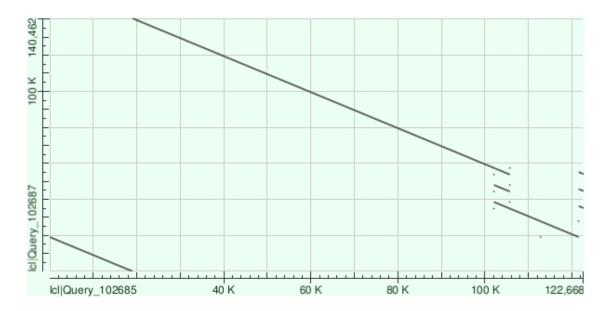
b)
Wynika z tego, że różnice są związane z długością fragmentów (wartością k). k równe 89 czy
63 posiadają znacznie mniej łączeń, w samym grafie k = 89 możemy zauważyć nie połączone
fragmenty co oznacza ich unikatowość w sekwencji.

zad.5

rodzaj i gatunek: Klebsiella Pneumoniae

kod NCBI: LR890743.1

pełna nazwa: Klebsiella pneumoniae isolate INF336-sc-2280147 genome assembly

Zgodnie zasadami odczytywania wykresu typu DotPlot musimy wyodrębnić pojawiające się na wkresie elementy: kropki oraz linie (linie powstają w skutek połączenia kropek). Kropki zaznacza się w miejscach, gdzie doszło do nałożenia się na siebie nukleotydów z obu sekwencji. Jak możemy zauważyć na powyższym wykresie sekwencje te są wysoce podobne. Sugeruje to pojedyncza linia biegnąca przez cały wykres. dodatkowo możemy to odczytać po niskiej wartości e-value. Jednakże na odcinku między 102K a 108K widoczne jest powtórzenie w sekwencjach, co może sugerować, że sekwencje te są do siebie odwrotnie ułożone. Najbardziej prawdopodobnym scenariuszem jest wystąpienie pewnej delecji w tym odcinku.